

Anouk

Ze is een superster in de Benelux. Een moeilijke dame bijwijken, maar het hart op de tong, en haar ziel in haar songs. Zoals op de nieuwe cd 'For Bitter Or Worse'. Maar Bart Steenhaut haalt het Betere en het Beste in haar naar boven.

Boot me up

De Desert Boot bestaat zestig jaar. Deze platte schoen is weer totally cool.

Ruhr 2010

Volgend jaar is de Europese culturele hoofdstad geen stad maar een hele streek.

Jacqueline Goossens

Eten in Lyon

Waar eet Louis Tobback

De Desert Boot is zestig

Culturele hoofdstad 2010 Ruhrmetropool

ANOUK

Eva Adam

Jan te Lintelo

edito

Ha! Een award!

Laat ons maar beginnen met een klein flardje nieuws dat alleszins onze week heeft goed gemaakt. Tijdens de zomermaanden werkten we in stilte aan een vernieuwde lay-out van dit magazine. Moderner, meer tekstgedreven, een tikkel-tje soberder en korter aanleunend bij ons moederschap, de krant. Het was werken vanuit een ouderwets buikgevoel, een luxe die in weinige persgroepen nog gegund is. De reacties waren nagenoeg eensluidend positief, en nu kwam daar nog zoiets als een officiële goedkeuring bij. Het vernieuwde magazine kreeg een European Newspaper Award, een bekroning die wordt gegeven voor inhoudelijke vormgeving en design. We zouden liegen als we daar niet een tikkel-tje tevreden mee zouden zijn. Vormgeving is één zaak, inhoud een tweede. Daar zorgt deze week onder meer Bart Steenhaut voor. Samen met Anouk. Enige tijd geleden zag ik haar tij-

dens een televisie-interview. Ze gedroeg zich zeer onwillig, wars en dwars, en erg sympathiek kwam ze niet uit de hoek. In luttele minuten maakte ze haar reputatie van moeilijk karakter helemaal waar. Een echte *rockbitch*. Haar nukkigheid zal niet gespeeld zijn geweest, want Anouk gedraagt zich zoals ze is. Niks meer, niks minder. Ook op haar laatste cd zijn de nummers van een zeldzame eerlijkheid. De titel *For Bitter Or Worse* laat weinig aan de verbeelding over. De cover nog minder:

ze kijkt er bont en blauw geslagen in de lens, als bewijs van de woelige privéperiode die ze achter de rug heeft. Woede, verdriet, teleurstelling, het zit allemaal in haar nummers. Vierendertig is ze ondertussen, maar doorleefd als een oude bluesman. Maar toen Bart Steenhaut haar interviewde, enkele weken voor ze in het Antwerps Sportpaleis het beste van zichzelf zal laten zien, ontboezemde zich een heel ander iemand. Anouk praat vrijuit over zichzelf, haar liefdesleven en haar toekomst. Waar haar reputatie van moeilijk mens eigenlijk vandaan komt? Passie is, kort samengevat, het antwoord. "Ik beweer niet dat ik altijd makkelijk en lief ben, maar als ik moeilijk doe is daar altijd een reden voor." Ze neemt ons de woorden uit de mond. Ik zou zeggen: geef ze een Award.

Rudy Collier, hoofdredacteur DMM

Hoofdredactie Rudy Collier **Redactiecoördinatie** Veerle Helsen **Redactie** An Bogaerts, Kim De Craene **Art director** Martin Huisman **Vormgeving** Aafje De Laet, Vicky Brugman **Correctie** Frank van den Branden **Fotoredactie & archief** Brigitte van Wees **Advertenties** Nancy De Coster, tel. 02454.26.38 **Contact** dmm@demorgen.be **Verantwoordelijk uitgever** Klaus Van Isacker, Arduinklaai 29, 1000 Brussel **Druk** Eco Print Center, Lokeren, tel. 09/353.48.49 **Wedstrijden** Het wedstrijdreglement kan je opvragen bij De Persgroep Publishing NV, door een aan jezelf geadresseerde en voldoende gefrankeerde envelop te sturen naar: De Morgen Magazine, Havenlaan 86C bus 309, 1000 Brussel **DIT MAGAZINE IS EEN BIJLAGE VAN DE MORGEN VAN 21 NOVEMBER 2009**

Jan te Lintelo is Nederlands Woonprofessional van het jaar

De zachte aanpak

Hoe zuidelijker, hoe zachter. Hoe ouder, hoe harder. Dat zijn de basisprincipes van de sofawetenschappen, iets waar Jan te Lintelo in uitblinkt. Hij maakte van gezelligheid zijn handelsmerk in de overtuiging dat een designsofa niet alleen mooi moet zijn, 'je moet er ook in kunnen zitten, hangen, liggen en slapen', aldus Te Lintelo. Nederlands Woonprofessional 2009 nodigde *De Morgen Magazine* uit voor een dagje zetelploffen.

DOOR AN BOGAERTS

■ Jan te Lintelo

Als ik de uitdrukking 'oer-Hollandse gezelligheid' hoor, komen er spontaan beelden naar boven van schlagerfestivals, beschuit met muisjes en klompen. Dat gezelligheid niet per se oubollig hoeft te zijn, krijg ik al snel te horen in Zeist (bij

Utrecht), waar de hoofdzetel ligt van meubelbedrijf Linteloo. Linteloo is het grote avontuur van Jan te Lintelo (55), een charmante, kalende vijftiger die voor ons de deur opent en prompt een fles champagne laat knallen. "Ik wil dat iedereen een leuke tijd heeft bij ons", legt hij uit. "Ook de mensen die hier voor Linteloo werken, moeten dat met plezier doen. Het leven is veel te kort om er niet volop van te genieten." Via een strakke, moderne showroom waar de nieuwste ontwerpen van Linteloo staan uitgesteld – de Vanity-salontafel, de Isola-collectie, de Lobby-sofa en de Nureyev-boekentoren – komen we achteraan terecht in een gigantische, moderne keuken. Te Lintelo laat brood aanrukken, pasta, taart en een hele horde tapas. De man glundert. "Dit is wat ik het liefste doe, eten en praten", lacht hij. En na de eerste hapen vertelt hij hoe deze droom voor hem allemaal begon. "Mijn

NIEUW

Linksonder de sofa Ekka ontworpen door Henk Vos, daarboven twee nieuwe producten die dit jaar in Milaan werden voorgesteld: de Lobby lovechair en de Plaza-sofa, allebei ontworpen door Niels Bendtsen voor Linteloo.

ouders hadden een meubelzaak, je zou dus wel kunnen zeggen dat ik het met de papepel heb meegekregen. Ik ben mijn meubelcarrière begonnen bij het Nederlandse Pastoe, waar ik exportmanager was. Ik heb hun befaamde 'Amsterdammer'-opbergkast over de hele wereld verdeeld. Maar de naam 'Te Linteloo', dat begreep men niet. Ik heb allerhande variaties moeten aanhoren op mijn naam, de meest voorkomende daarvan was gewoon 'Linteloo'. Toen ik dus 15 jaar geleden met mijn eigen merk begon, was de naamkeuze snel gebeurd: Linteloo, zonder 'te' en met een extra 'o'. Na Pastoe kwam Te Linteloo nog drie jaar lang bij Rohé terecht, een rotanbedrijf dat via Jan graag de Amerikaanse markt wou bestormen. Toen dat helemaal fout ging, trok Te Linteloo terug naar Pastoe om uiteindelijk bij meubelbedrijf Gelderland terecht te komen. "Toen ik 39 jaar oud werd, speelde constant de gedachte door mijn hoofd 'als ik het nu niet doe, dan komt het er nooit meer van'. En dus heb ik het gedaan, mijn eigen bedrijf. Ik heb mijn huis verkocht en heb Linteloo met die winst opgestart. Voorlopig ben ik toen even bij een vriendin gaan wonen, boven haar praktijk."

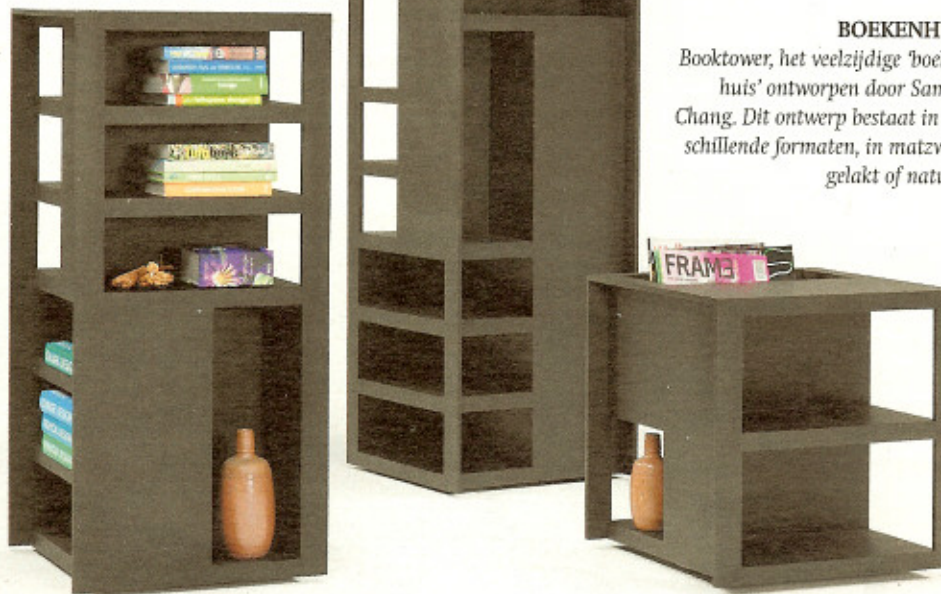
LIGPLEZIER

Te Linteloo liet zich van in den beginne omringen door getalenteerde ontwerpers van eigen bodem: wat begon met Roderick Vos (zie kader), werd later aangevuld door diens vader Henk Vos en 'il maestro' Jan des Bouvrie. "Mijn partner Lars Nikolajsen werkte bij een bank, hij wees me er al snel op dat een jaar later het geld van de verkoop van het huis zo goed als op was. We moesten iets onderne-

Uit onze steekproeven blijkt dat jonge mensen eerder voor de zachte versie kiezen en ouderen voor de hardere

men. En zo zijn we tijdens de Keulse meubelbeurs in de binnenstad onze stoel gaan voorstellen. We kregen een order van 300 exemplaren voor Opel en waren vertrokken. Ook ons volgende project, de Easy Living-sofa, was een schot in de roos. In Nederland was de geldende standaardbreedte voor een sofa in

die tijd 2 meter, maximaal 2,20 meter. Met de Easy Living brachten we de eerste bank van 2,70 meter op de markt." Die Easy Living is nu nog steeds een groot succes. Hoewel het geheime wapen van de Linteloo-sofa's, de zachte zitkussens, toen nog niet geïntroduceerd was. Op de eerste verdieping van de showroom hopen wij intussen van het ene model in het andere. Zowat alle sofa's zijn in een hoekopstelling gezet, voor optimaal ligplezier. Het verschil tussen de zachte en de harde variant, die niet eens zó hard is, voel je heel duidelijk. Het is het verschil tussen gezellig met vrienden in de woonkamer bijkletsen en met zijn twee onderuitgezakt in diezelfde zetel in slaap vallen. Uit praktische overwegingen zou ik voor de hardere versie kiezen, al wijst Jan te Linteloo me erop dat dat eigenlijk tegen de statistieken indruist. "Uit onze steekproeven blijkt dat jonge mensen eerder voor de zachte versie kiezen (die nog altijd het beste verkoopt bij Linteloo) en ouderen voor de hardere. "Ikzelf heb de harde variant, want als je wegzakt, moet je er natuurlijk ook weer uit (lacht)." Naast het leeftijdsprofiel blijkt ook de ligging binnen Europa gelinkt te zijn aan het al dan niet willen wegzakken. "Hoe zuidelijker, hoe zachter", weet Te Linteloo, "maar vraag me niet waarom."

BOEKENHUIS

Booktower, het veelzijdige 'boekenhuis' ontworpen door Samuel Chang. Dit ontwerp bestaat in verschillende formaten, in matzwart gelakt of naturel.

Roderick Vos

Roderick Vos ontwerpt al van bij het prille begin voor Linteloo. "Je zou misschien wel kunnen spreken van een familieverplichting, ja (*lacht*). Ik ken Jan al sinds mijn 18de, hij is een goede vriend van de familie. Ik doe niets liever dan voor hem te ontwerpen, hij geeft mij immers een enorme vrijheid. En zo krijg je van mij de beste resultaten, als ik werk als een losgeslagen projectiel. Ik vertel Jan bijvoorbeeld nooit dat ik iets klaar heb. Ik kom gewoon langs met een klein vrachtwagentje en dan verras ik hem met mijn nieuwe dingen.

Ik kom uit een winkeliersnest, mijn ouders hadden een mooie interieurzaak. Ik kan daardoor denken als een winkelier, en dat is absoluut een voordeel. Ik kijk in de catalogus en vraag mezelf dan af 'wat mis ik nog in dit aanbod?' De meest opmerkelijke nieuwe ontwerpen van Vos voor Linteloo zijn de Nureyev, een ronddraaiende boekenkast en de Vanity, een salontafel voor magazineliefhebbers. "In een boek over 19de-eeuwse meubels en Victoriaanse spullen en zo, zag ik een boekenkast die draait. Ik realiseerde me op dat moment dat daar nog nooit een re-interpretatie van was gemaakt. Ik had eerder al eens een tafel voor Jan getekend, de Popov, die heb ik verhoogd en laten draaien, en zo is het een boekenkast geworden.

De Vanity is eigenlijk een uit de hand gelopen grap. Ik zat thuis met al mijn tijdschriften te klooiën, toen heb ik ze naast mekaar gelegd en zag ik een soort grid ontstaan. Ik koop echt wel veel te veel bladen, ik vind het zo'n zonde om ze weg te gooien. Dus kan je ze net zo goed als koffietafelblad gebruiken."

► In Amsterdam zouden er naar verluidt heel wat mini-appartementjes voorzien zijn van een zachte Linteloo-sofa. Om overdag in te zitten, en 's nachts in te slapen. Hoewel ze niet per se als bed zijn bedoeld, vindt Te Linteloo dat een mooi compliment.

VERDEN

Een aantal Nederlandse woonbladen waaronder VT Wonen en Eigen Huis & Interieur riepen Te Linteloo tijdens de Woonbeurs in Amsterdam uit tot Woonprofessional 2009. Uitleg van de jury: "Hij is boegbeeld en bedrijf in een. De roerganger die grote ontwerpers aanstuurt als Jan des Bouvrie en

Verden samengewerkt met Bart Vos, die in tegenstelling tot broer Roderick en vader Henk meer een architect is dan een meubelontwerper. Ik zei hem 'maak de dingen die je in je leven wil hebben, zelfs al is het heel complex om te maken'. Ik wil voor Verden zo weinig mogelijk concessies doen, en dan wordt het natuurlijk heel duur. In Milaan maken we voor Verden, wat Deens is voor 'wereld', ook altijd veel plaats vrij. Afgelopen editie van de designweek in Milaan stelden we de derde collectie van Verden voor, ditmaal ontworpen door de Belg Karim Osmani. Voor volgend jaar werken we samen met de Nederlandse ontwerper Marcel Wolterinck." Te Linteloo kan in Verden blijven investeren omdat de crisis bij Linteloo veel minder hard toeslaat. De export bleef dit jaar groeien zodat het merk nu in 31 landen aanwezig is. Nederland is de absolute topper qua verkoop, gevolgd door België en Griekenland.

ANTWERPEN

Jan te Linteloo en zijn vriend Lars woonden lange tijd in Utrecht, vlak bij het hoofdkwartier van Linteloo. "Maar na een tijd hadden we het daar wel gezien. Toen we zes jaar geleden met een eerste showroom in België gingen samenwerken, was het snel beslist dat we in Antwerpen zouden gaan wonen. We vinden het allebei een geweldige stad: mooie straten en pleintjes, veel goede restaurants,... Ideaal om van het leven te genieten (*lacht*). We hebben eerst iets gehoord, kwestie van geen te overhaaste beslissingen te nemen, maar zoals het er nu naar uitziet, blijven we wel in Antwerpen. We hebben er uitzicht over het park, elke dag word ik wakker met de vogeltjes. Nee, niet op een Linteloo-sofa. Wij hebben ook bedden in onze collectie. ■

INFO www.linteloo.nl

Wij gaan misschien niet één bepaalde richting uit, maar we doen wel alles met veel passie en voor een groot publiek

Roderick Vos." "Ben ik heel blij mee", reageert Te Linteloo daarop. "Maar aan de andere kant moet je die lofbetuigingen kunnen relativeren, net zoals je dat met kritiek doet. Er zijn wel eens mensen die beweren dat onze collectie niet consequent is, maar dat vind ik niet het belangrijkste. Oké, wij gaan niet één bepaalde richting uit, maar we doen wel alles met veel passie en voor een groot publiek." Heel anders is Verden, de exclusieve zijtak van Linteloo die Te Linteloo twee jaar geleden opstartte. "We zijn er net voor de crisis mee gestart. Momenteel is het heel moeilijk om te verkopen", geeft Te Linteloo toe. "Ik heb voor